

[Socialministeren.]

daginstitutioner". I vejledningens punkt 11 om „metodefrihed“ vil der blive fastsat en bestemmelse, hvorefter pædagogerne i deres daglige professionelle arbejde ikke må påvirke børnene direkte i retning af en ensidig livsholdning. Af denne bestemmelses indhold vil der indirekte kunne udledes et forbud mod, at institutionen ved ansættelse af personalet anlægger en partipolitisk vurdering, idet den enkelte ansattes politiske overbevisning er den pågældendes arbejdsplads uvedkommende. I samspillet mellem mennesker kan det imidlertid næppe undgås, at éns eget personlige livssyn kommer til at skinne igennem, men det er en selvfølge, at pædagogerne i deres daglige arbejde ikke bevidst må påvirke børnene i retning af en ensidig livsholdning. Derfor vil et spørgeskema som det i Odense ved H.C. Ørstedsbørnehaven praktiserede ikke være tilladeligt, idet man herved afæsker folk oplysninger om forhold, der er irrelevante for deres ansættelse i en institution, og en diskvalificering som følge af politisk tilhørsforhold vil være at betragte som en tilsidesættelse af de borgerne ved grundloven sikrede frihedsretigheder.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorledes der skal forholdes over for ledere, der bærer ansvaret for udvælgelse af personalet efter partipolitiske retningslinier, har styrelsen henvist til socialministeriets cirkulære af 15. november 1972 vedrørende forholdet mellem bestyrelse og leder i anerkendte, selvejende daginstitutioner under børne- og ungdomsforsorgen. I henhold til dette skal lederen i samråd med bestyrelsen opfylde institutionens formål og dens pædagogiske hovedretningslinier, og disse skal ligge inden for de grænser, der er fastsat for de almindelige retningslinier, som til enhver tid gælder for det pædagogiske arbejde. Sætter lederen sig ud over disse bestemmelser, vil det efter advarsel være berettiget at foretage en afskedigelse af lederen som værende uegnet til at opfylde institutionens formål.

Socialministeriet kan for sit vedkommende henholde sig til det af socialstyrelsen udtalte, hvorved bemærkes, at der, allerede før de her omhandlede problemer opstod, var truffet dispositioner, der har medført, at der pr. september 1973 har fundet en udskiftning sted af personalet, således at for-

holdene omkring den omtalte børnehaven nu kan betragtes som afklaret.

Af *Camre* til justitsministeren (28. august 1973):

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om sine planer for oprettelse af et organ for samordnet indsats for trafikikkerhed?“

(Spm. nr. 336).

Begrundelse.

Justitsministeren har tilkendegivet, at det er ministerens hensigt at oprette et administrativt organ, hvor de enkelte offentlige instanser, der er beskæftiget med trafikikkerhedsspørgsmål, kan samordnes.

Jeg har forstået, at ministeren deler den opfattelse, at en aktiv trafikikkerhedsindsats må forudsætte et nært samvirke mellem de mange sagkyndige, der i dag på forskellige felter arbejder med disse problemer, og at også en egentlig omorganisering af arbejdet er ønskelig.

De berørte organer er i første række bilinspektionen og biltilsynet, Rådet for større Færdselssikkerhed, en afdeling af justitsministeriet, de forskellige trafikikkerhedsforskningsinitiativer, der er i gang, en afdeling fra vejdirektoratet og endelig — med en hensigtsmæssig tilknytning — et trafikmedicinsk institut ved et af universiteterne — et institut, som ikke findes i dag.

Der er næppe tvivl om, at et nærmere samarbejde mellem disse organer i høj grad vil kunne fremme trafikikkerheden, fordi hele dette problem er af en så sammensat karakter, at det er nødvendigt at inddrage samtlige disse discipliner. Selve etableringen af et stærkt og velkvalificeret trafikikkerhedsorgan vil have en betydelig psykologisk indflydelse på trafikikkerheden. Der er i Danmark i høj grad behov for en mere sikkerhedsbevidst holdning hos trafikanterne, og denne skabes formentlig bedst ved en stærkt forøget oplysning og propaganda for alle trafikikkerhedsproblemet's sider samtidi- g med sikkerhedsfremmende foranstaltninger med inddragelse af de mange sagkyndige, der er i de ovenfor nævnte organer.

De uhyggeligt stigende ulykkestal med stadigt voksende menneskelige tragedier og betydelige samfundsmæssige og private